

DOI 10.31558/2519-2949.2025.1.16

УДК 339.9:338.1

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-9790-0210>**Пустовар В. В., Український державний університет імені Михайла Драгоманова**

ГЛОБАЛЬНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА ЦІННІСНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

У статті досліджуються глобальні організаційні та ціннісні трансформації, які суттєво впливають на забезпечення економічної безпеки в умовах сучасних викликів. Розглянуто вплив процесів глобалізації, змін у світовій політичній та економічній системах, а також технологічних інновацій на формування нових умов для підтримання економічної стабільності. Визначено, що ці зміни зумовлюють як нові можливості, так і ризики для країн, що прагнуть зберегти свою економічну автономію та інтегруватися у світові ринки. Особливу увагу приділено трансформаціям міжнародних економічних організацій, таких як Всесвітня торгова організація, Міжнародний валютний фонд та Світовий банк. Проаналізовано їхню роль у регулюванні глобальної економіки, зокрема через встановлення нових стандартів і правил. Розглянуто, як зміна політики цих організацій впливає на економічну безпеку окремих держав, зокрема шляхом запровадження структурних реформ та адаптації до нових глобальних реалій. Висвітлено зрушення у глобальних ціннісних орієнтирах, які набувають дедалі більшого значення в міжнародних економічних відносинах. Серед них – ідеї сталого розвитку, соціальної справедливості, екологічної стійкості та корпоративної соціальної відповідальності. Підкреслюється, що ці зміни впливають на економічну політику як на національному, так і міжнародному рівнях, формуючи нові підходи до регулювання економічної діяльності. Особливий акцент зроблено на економічній безпеці України, яка стикається з викликами, спричиненими військовою агресією РФ та міжнародними санкціями проти агресора. У статті проаналізовано, як глобальні трансформації впливають на адаптацію економічної політики України, зокрема у контексті інтеграції до світових ринків та забезпечення стійкості в умовах зростаючої конкуренції й нестабільності. Визначено ключові виклики та перспективи, пов'язані з глобальними змінами. Технологічний прогрес, цифровізація економіки, розвиток інноваційних підходів до енергетичної безпеки та фінансових технологій розглядаються як головні рушії для забезпечення економічної стабільності у світі. Запропоновано рекомендації для формування ефективної економічної політики, яка б відповідала сучасним глобальним стандартам та сприяла збереженню економічної безпеки держав.

Ключові слова: економічна безпека, глобалізація, сталий розвиток, міжнародні економічні організації, соціальна справедливість, цифрова економіка, адаптація економічної політики.

Постановка проблеми. Сучасний світ характеризується динамічними глобальними змінами, що впливають на всі аспекти суспільного життя, зокрема економічну безпеку держав. Трансформації, викликані процесами глобалізації, стрімким розвитком технологій, цифровізацією економіки та зміною міжнародних цінностей, створюють нові виклики для держав, які прагнуть забезпечити стійкість своїх економічних систем. Зростаюча залежність національних економік від міжнародних організацій, глобальних ринків і ланцюгів постачання підвищує вразливість держав до зовнішніх шоків, таких як торговельні конфлікти, економічні кризи чи військова агресія. Це ускладнює формування ефективної економічної політики, спрямованої на захист національних інтересів.

Водночас глобальні зміни цінностей, такі як акцент на сталий розвиток, соціальну справедливість і екологічну відповідальність, вимагають від країн переосмислення своїх підходів до регулювання економічної діяльності. Питання адаптації національних економічних політик до нових глобальних стандартів стає актуальним для країн із перехідною економікою, таких як Україна, яка перебуває у стані внутрішніх і зовнішніх викликів. Військова агресія РФ, міжнародні санкції та глобальні економічні тенденції вимагають глибокого аналізу і розробки нових стратегій економічної безпеки,

що враховують сучасні умови та можливості для стабільного розвитку.

Метою статті є аналіз глобальних організаційних і ціннісних трансформацій, які впливають на економічну безпеку держав, та визначення стратегій адаптації національної економічної політики до сучасних глобальних викликів. **Завдання статті** включають дослідження впливу глобалізації, технологічного прогресу й цифровізації, аналіз змін у діяльності міжнародних економічних організацій, вивчення нових ціннісних орієнтирів, таких як сталий розвиток і соціальна справедливість, оцінку особливостей забезпечення економічної безпеки України в умовах військової агресії РФ та міжнародних санкцій, а також розробку рекомендацій щодо адаптації економічної політики до сучасних глобальних умов.

Виклад основного матеріалу. Глобальні організаційні та ціннісні трансформації виступають ключовими чинниками, що суттєво впливають на формування сучасних умов забезпечення економічної безпеки на різних рівнях. У контексті динамічних змін у світі, процеси глобалізації, технологічні інновації, а також трансформації у структурі світової політичної та економічної системи зумовлюють появу нових викликів і можливостей для підтримання економічної стабільності держав.

Інноваційні технології мають значний вплив на глобальну економіку, цифровізуючи бізнес, торгівлю, фінанси та інші сфери економіки. Ці трансформації відображають зрушення у глобальних цінностях, інституційних структурах та міжнародних відносинах, які безпосередньо впливають на здатність країн зберігати економічну автономію, інтегруватися у світові ринки та захищати свої національні інтереси в умовах зростаючої конкуренції та нестабільності [1].

Одним із ключових аспектів глобальних трансформацій є зміна структури міжнародних економічних організацій, які формують глобальні економічні правила і стандарти. Такі організації, як Всесвітня торгова організація (ВТО), Міжнародний валютний фонд (МВФ) та Світовий банк, відіграють важливу роль у регулюванні міжнародної економічної діяльності та забезпеченні стабільності світової фінансової системи. Зміни у політиці цих організацій, їхні рішення та підходи до регулювання глобальної торгівлі й фінансових ринків безпосередньо впливають на економічну безпеку окремих країн, які повинні адаптуватися до нових умов глобальної економіки.

Зміни у глобальних ціннісних орієнтирах, зокрема зростання уваги до економічної стійкості, соціальної справедливості та етичного ведення бізнесу, суттєво впливають на міжнародні економічні відносини та підходи до регулювання економічної діяльності на всіх рівнях. Ідеї сталого розвитку та корпоративної соціальної відповідальності спонукають уряди й міжнародні організації запроваджувати нові економічні політики, що враховують екологічні та соціальні аспекти, що, у свою чергу, впливає на економічну безпеку. Глобальні трансформації вимагають від держав балансу між відкритістю економіки та захистом національних інтересів, зокрема на тлі посилення конкуренції, протекціонізму та загроз торговельних конфліктів. Особливого значення ці процеси набувають для України, яка в умовах військової агресії РФ та міжнародних санкцій проти агресора змушена адаптувати свою економічну політику до нових глобальних реалій, забезпечуючи національну економічну безпеку.

Трансформація міжнародних організацій, таких як Світовий банк, Міжнародний валютний фонд (МВФ) та Організація Об'єднаних Націй (ООН), є важливим фактором, який впливає на глобальну економічну безпеку. Ці інститути протягом багатьох десятиліть відігравали ключову роль у регулюванні світової економіки, надаючи фінансову допомогу, технічні консультації та підтримку для стабілізації економічних систем країн-членів. Проте, у зв'язку зі зміною глобальних економічних та політичних умов, структура, політика та пріоритети цих організацій зазнали значних змін, що безпосередньо вплинуло на економічну безпеку багатьох країн.

Світовий банк також зазнав змін, переорієнтувавшись із фінансування інфраструктури в країнах, що розвиваються, на боротьбу з бідністю, зміцнення інституцій та сталий розвиток. Він запровадив екологічно стійкі політики, які впливають на економічну безпеку, вимагаючи захисту довкілля та соціальної відповідальності. Це сприяє стабільності, але ускладнює реалізацію проєктів для країн із обмеженими ресурсами.

ООН відіграє важливу роль у підтримці глобальної стабільності, адаптуючи свою економічну політику до зростання значущості сталого розвитку та соціальної рівності на міжнародній арені. Ініціатива "Цілі сталого розвитку" спрямована на подолання бідності, забезпечення доступу до якісної освіти, охорони здоров'я та підтримки екологічної стійкості, що створює нові вимоги для урядів і впливає на економічну безпеку держав. Виконання цих цілей вимагає значних інвестицій та інституційних змін, що становить виклик для країн із економічними труднощами, однак у перспективі

сприяє формуванню стійких економічних систем. Водночас зростає значення регіональних економічних блоків, таких як ЄС, АСЕАН та Меркосур, які формують власні стандарти економічної політики, часто відмінні від підходів глобальних організацій, як-от МВФ чи Світовий банк. Наприклад, політика ЄС "Зелена угода" орієнтована на скорочення викидів вуглекислого газу та перехід на відновлювані джерела енергії, що забезпечує довгострокову стійкість і екологічну безпеку, проте вимагає адаптації економік країн, які поки не готові до виконання цих стандартів.

Загалом, трансформація міжнародних організацій створює складну і неоднозначну картину впливу на економічну безпеку. З одного боку, ці інституції продовжують відігравати важливу роль у забезпеченні глобальної фінансової стабільності, підтримуючи країни у періоди економічних труднощів і сприяючи їхньому розвитку. З іншого боку, їхні нові підходи до регулювання, фінансування та оцінки соціальних і екологічних аспектів економічної діяльності можуть створювати додаткові виклики для країн, особливо тих, що розвиваються, або країн із перехідною економікою. Водночас поява нових інституцій та посилення регіональних економічних блоків додають нових вимірів до питання економічної безпеки, оскільки країни мають адаптуватися до більш складного та багатостороннього глобального економічного ландшафту.

Трансформації глобальних інституцій суттєво змінюють роль національних урядів у формуванні економічної політики, що зумовлює їхню залежність від рекомендацій та умов міжнародних організацій. Інституції, такі як МВФ чи Світовий банк, через кредити та фінансову допомогу впливають на економічні пріоритети країн, вимагаючи структурних реформ, таких як приватизація, лібералізація ринків чи скорочення державних витрат. Це має неоднозначний вплив на економічну безпеку: попри потенційні довгострокові переваги, короткострокові наслідки можуть включати економічні труднощі, зростання безробіття та соціальну нестабільність.

Глобальні економічні організації також активно впливають на національні фінансові системи, регулюючи банківський сектор і валютні ринки. Умови, які супроводжують надання фінансової допомоги, часто спрямовані на посилення макроекономічної дисципліни, але можуть спричиняти соціальні протести через скорочення соціальних витрат.

Загалом, міжнародні стандарти та співпраця з глобальними організаціями сприяють інтеграції у світову економіку та довгостроковій економічній стабільності. Водночас трансформації глобальних економічних цінностей, таких як справедливість, рівність і стійкість, відображають сучасні виклики людства, формуючи нові вимоги до національної та міжнародної економічної політики.

Ціннісні орієнтації суспільства – усталені і динамічні одночасно, тому дозволяють як вимірювати стан суспільства, так і лакмусувати його запиту на вироблення ефективної державної політики. Протягом останніх десятиліть світова спільнота переосмислює свої підходи до економічного розвитку, що призвело до зміщення фокусу з вузькоекономічних показників, таких як зростання ВВП, до більш комплексних і моральних аспектів економічної діяльності. Це відображається у нових підходах до соціальної справедливості, рівності можливостей і стійкості в економічній діяльності [2].

Протягом ХХ століття глобальна економічна система була зосереджена на зростанні, індустріалізації та підвищенні продуктивності, де основними пріоритетами були ВВП, економічна експансія та модернізація, а питання соціальної справедливості й економічної нерівності залишалися другорядними. Однак у 1970-х роках, під впливом енергетичної кризи та усвідомлення обмеженості ресурсів, сформувалася нова парадигма економічних цінностей, яка поєднала економічний розвиток з екологічною стійкістю та соціальними аспектами через концепцію сталого розвитку.

Як зазначають О. Деркач та А. Козятинська, сталий розвиток - це такий розвиток, у якому поточна діяльність задоволення потреб сучасного суспільства не завдає шкоди наступним поколінням, а знаходить баланс з-поміж них. Вперше була озвучена ідея, що розвиток економіки має відбуватися таким чином, щоб задовольняти потреби нинішніх поколінь, не ставлячи під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольняти свої потреби. Це стало поворотним моментом у зміні глобальних економічних цінностей, коли економічне зростання почало оцінюватися не лише через призму кількісних показників, а й з огляду на соціальні та екологічні наслідки [3].

Економічна справедливість та рівність також стали важливими темами в дискусіях про глобальний розвиток, особливо в контексті збільшення нерівності як у межах країн, так і між країнами. У 1980-х і 1990-х роках глобалізація, з одного боку, сприяла зростанню добробуту та розвитку технологій, але з іншого – посилила економічну нерівність, що стало значущим соціальним викликом. Питання рівного доступу до ресурсів, можливостей, освіти та охорони здоров'я набуло глобальної уваги, оскільки розрив між багатими й бідними країнами та соціальними групами

всередині держав збільшувався. У відповідь на це міжнародні організації, такі як ООН, почали просувати ідеї соціальної справедливості як одного з основних принципів глобальної економічної політики. Введення Цілей сталого розвитку ООН у 2015 році було важливим кроком на шляху до досягнення більшої рівності та справедливості у глобальному масштабі [4].

Крім того, сучасні глобальні економічні цінності також дедалі більше орієнтуються на відповідальність за наслідки економічної діяльності для суспільства та довкілля. Це відображено у концепціях корпоративної соціальної відповідальності (CSR) і соціально відповідального інвестування (SRI), які набули популярності серед міжнародних корпорацій та інвесторів. CSR, зокрема, передбачає, що компанії мають нести відповідальність за соціальні та екологічні наслідки своєї діяльності, а не лише зосереджуватися на максимізації прибутків для акціонерів. Такі підходи змінюють уявлення про економічний успіх, роблячи акцент на сталості, прозорості та відповідальності. Водночас глобальні інвестори все частіше звертають увагу на екологічні та соціальні показники компаній, що змушує бізнес адаптувати свої стратегії до нових економічних цінностей.

Зміна глобальних економічних цінностей знаходить відображення в політичних дискурсах країн і міжнародних інституцій, зокрема через впровадження концепцій "зеленої економіки" та "вуглецево-нейтрального зростання". Європейський Союз активно просуває "Зелену угоду", яка спрямована на зменшення викидів вуглекислого газу до 2050 року та перехід на екологічно стійкі джерела енергії. Ця політика базується на принципах екологічної стійкості та соціальної справедливості, поєднуючи скорочення екологічного навантаження із захистом вразливих груп населення, які можуть зазнати впливу енергетичних реформ.

Зрештою, трансформація глобальних економічних цінностей демонструє, що економічні успіхи більше не можуть оцінюватися лише на основі зростання ВВП чи прибутків корпорацій. Сучасна економічна система повинна враховувати соціальні наслідки, рівність можливостей та екологічну стійкість. Глобальні економічні організації, уряди, міжнародні корпорації та громадськість усе більше усвідомлюють необхідність зміни підходів до економічного розвитку, що робить такі цінності, як справедливість, рівність і стійкість, центральними в економічних дискусіях. Ці зміни є не лише відповіддю на виклики сучасного світу, але й відображають нові погляди на те, що економічний успіх має означати для світової спільноти в XXI столітті.

Глобальні зміни цінностей, пов'язані з екологічними, соціальними та управлінськими принципами, трансформують економічні відносини між країнами, компаніями й інвесторами, формуючи нові правила, в яких сталий розвиток і соціальна справедливість стають центральними елементами. Ці зміни впливають на економічну безпеку держав, змушуючи їх адаптуватися до нових глобальних стандартів, щоб уникнути втрати конкурентоспроможності та економічної стабільності. Технологічний прогрес відіграє ключову роль у цьому процесі, сприяючи впровадженню стійких економічних моделей через інновації в екологічно чистих технологіях, відновлюваній енергетиці та цифрових рішеннях. Інтеграція технологій у економічну політику стає необхідною умовою для забезпечення економічної безпеки в умовах глобальних змін.

Технологічний прогрес відіграє ключову роль у формуванні глобальної економічної безпеки, впливаючи на інститути та цінності, що лежать в її основі. Прискорення технологічних змін, таких як цифровізація, автоматизація, та розвиток інформаційних технологій, радикально змінює не лише економічні структури, але й підходи до забезпечення стабільності, стійкості та захисту економік у всьому світі. Ці технологічні трансформації створюють нові можливості для зростання та підвищення ефективності, але водночас породжують нові ризики й загрози, що робить питання економічної безпеки складнішим і багатограннішим.

Електронне урядування, як важлива складова електронного управління, сприяє зниженню адміністративного навантаження на державний сектор та підвищує якість взаємодії між органами влади і громадянами, що є особливо важливим в умовах розвитку інформаційного суспільства. Таким чином, завдяки розвитку електронного урядування (e-government), державні органи можуть оптимізувати роботу зі збором податків, розподілом ресурсів, контролем за виконанням законодавчих норм та іншими економічними функціями [5].

Технології також змінюють підходи до забезпечення фінансової безпеки, що є важливим аспектом економічної стабільності. Розвиток фінансових технологій (FinTech) значно розширив можливості для управління фінансами, інвестування та банківських операцій. Наприклад, використання блокчейн-технологій створює нові форми безпечних фінансових транзакцій, що

зменшує ризики шахрайства та сприяє захисту фінансових даних. Крім того, технологічні інновації в банківському секторі полегшують доступ до фінансових послуг для широких верств населення, що сприяє зміцненню фінансової інклюзії та стабільності.

Зростання FinTech сприяє не тільки економічній інклюзії, а й зменшенню витрат на надання фінансових послуг та посиленню конкуренції на ринку. Однак цифровізація фінансів також породжує нові загрози, зокрема в сфері кібербезпеки. Зростання кількості кіберзлочинів і загроз для фінансових систем вимагає від інститутів економічної безпеки запровадження нових заходів для захисту цифрових платформ та забезпечення безпеки фінансових даних [6].

Технологічний прогрес суттєво впливає на цінності, які формують економічну безпеку, зокрема у контексті стійкості економічних систем. Здатність держав і компаній адаптуватися до технологічних змін стає визначальним фактором сучасної економічної стабільності. Автоматизація виробничих процесів та впровадження штучного інтелекту підвищують ефективність і конкурентоспроможність економік, але водночас створюють виклики для ринку праці, зокрема втрату робочих місць. Це вимагає від урядів розробки стратегій для перекваліфікації працівників, створення нових робочих місць та забезпечення соціальної підтримки, що є необхідними умовами для збереження соціальної стабільності та економічної безпеки.

Технологічні інновації також змінюють підходи до енергетичної безпеки, сприяючи розвитку відновлюваних джерел енергії, які зменшують залежність від традиційних видів палива. Це дозволяє державам не лише підвищити енергетичну стійкість, але й забезпечити екологічний баланс у економічному розвитку. Однак глобалізація виробничих процесів і торгівлі, підтримана технологічними досягненнями, робить економіки залежними від міжнародних ланцюжків постачань, що підвищує їхню вразливість до зовнішніх шоків. Пандемія COVID-19 яскраво продемонструвала цю залежність, підкресливши важливість створення надійних і адаптивних ланцюжків постачань для підтримки економічної безпеки.

Технологічний прогрес також змінює глобальні економічні відносини, створюючи нові центри економічної сили. Країни, які є лідерами у сфері технологій, таких як США, Китай і Південна Корея, отримують стратегічні переваги на світовій арені, оскільки технології стають ключовим фактором економічної конкурентоспроможності та безпеки. Держави, що не встигають адаптуватися до нових технологічних реалій, ризикують опинитися в економічній ізоляції або втратити свою роль у глобальній економіці.

Цифрова економіка об'єднує різні сфери, її можна визначити як усі види діяльності, пов'язані з інформаційно-комунікаційними технологіями (ІКТ), виробництвом і продажем цифрових продуктів і послуг. Ключовими елементами цифрової економіки є такі технології, як блокчейн, big data, IoT, що сприяють як розвитку нових можливостей, так і створенню нових загроз [7].

Цифрові технології радикально змінюють фінансові системи, створюючи нові можливості та водночас виклики для економічної безпеки. Використання блокчейну, криптовалют та фінансових технологій (FinTech) сприяє підвищенню прозорості, зниженню витрат і автоматизації фінансових процесів через смарт-контракти. Проте популярність криптовалют, таких як біткоїн, створює ризики через складність регулювання, можливості відмивання грошей та фінансування тероризму. Відсутність належного регулювання криптовалютних ринків може підривати фінансову стабільність як національних, так і глобальних економік, що потребує ретельного балансу між інноваціями та регуляцією для збереження фінансової безпеки.

В сучасному світі блокчейн є інноваційним інструментом для суспільного розвитку. Це пояснюється тим, що він зменшує ризики, усуває шахрайство та підвищує прозорість для різних програм, що відкриває нові можливості, наприклад для міжнародних торговельних операцій, скорочуючи витрати та підвищуючи довіру між учасниками ринку [8].

Таким чином, цифрова економіка має глибокий вплив на безпеку світових економічних відносин. Вона створює нові можливості для підвищення ефективності, глобальної інтеграції та економічного зростання, але водночас породжує серйозні виклики у сфері кібербезпеки, захисту приватності та регулювання нових технологій.

Висновки. Глобальні організаційні та ціннісні трансформації суттєво змінюють підходи до забезпечення економічної безпеки у сучасному світі. Ці зміни формуються під впливом технологічного прогресу, цифровізації, глобалізації та переосмислення міжнародних цінностей, таких як сталий розвиток, соціальна справедливість і екологічна стійкість. У цьому контексті економічна безпека держав стає більш залежною від їх здатності адаптуватися до динамічних змін та

інтегруватися у глобальні економічні процеси.

Особливої уваги заслуговують трансформації у діяльності міжнародних економічних організацій, які визначають правила глобальної економіки. Їхні політики, спрямовані на впровадження нових стандартів та реформ, з одного боку, сприяють довгостроковій стабільності, а з іншого – створюють значні виклики для країн із перехідною економікою. Баланс між вимогами глобальних інституцій та національними інтересами стає критично важливим для збереження економічної стабільності.

Технологічний прогрес і цифровізація стають основними рушіями змін у сучасних економічних системах. Вони сприяють підвищенню ефективності, інтеграції та інноваційного розвитку, але водночас породжують нові ризики, пов'язані з кібербезпекою, економічною нерівністю та залежністю від глобальних ланцюгів постачання. Це потребує розробки нових стратегій економічної безпеки, орієнтованих на стійкість та адаптивність.

Сучасна парадигма економічної безпеки вимагає від держав комплексного підходу, який враховує взаємозв'язок між економічними, соціальними та екологічними чинниками. Орієнтація на інновації, сталий розвиток і співпрацю з міжнародними партнерами дозволяє країнам забезпечувати свою конкурентоспроможність і стабільність в умовах глобальних трансформацій.

Бібліографічний список:

1. Адамчук Т., Жемба А., Красовська Ю. Глобальні проблеми і суперечності цифрової трансформації суспільства. *Bulletin National University of Water and Environmental Engineering*. 2023. Т. 3, № 103. С. 3–12. URL: <https://doi.org/10.31713/ve320231>
2. Станіславенко Л. А. Соціальні та економічні цінності українського суспільства. *Політичне життя*. 2021. № 1. С. 103–111. URL: <https://doi.org/10.31558/2519-2949.2021.1.13>
3. Деркач О. Г., Козятинська А. І. Концепція сталого розвитку як складова сучасного бізнесу. *Ефективна економіка*. 2023. № 2. URL: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2023.2.48>.
4. Резолюція, прийнята Генеральною Асамблеєю 25 вересня 2015 року : Резолюція Орг. Об'єдн. Націй від 25.09.2015 № A/70/L.1. URL: https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/migration/ua/Agenda2030_UA.pdf.
5. Васківська К. В., Васківський Ю. П., Галімуков Ю. О. Розвиток електронного урядування в публічному управлінні. *Derzhavne upravlinnya udoskonalennya ta rozvytok*. 2023. № 8. URL: <https://doi.org/10.32702/2307-2156.2023.8.6>
6. Бобришев Є. Вплив фінансових технологій на стабільність національної економіки. *Економіка та суспільство*. 2023. № 52. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-52-96>
7. Жила Г. Цифрова економіка: сутність та виклики. *Grail of Science*. 2024. № 39. С. 79–83. URL: <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.10.05.2024.008>.
8. Технологія блокчейн в інноваційному розвитку / С. Качула та ін. *Modern engineering and innovative technologies*. 2020. № 25-04. С. 83–87. URL: <https://doi.org/10.30890/2567-5273.2023-25-04-081>.
9. Гавриленко Н. Г., Тарасенко І. О. Сучасні тенденції цифровізації економіки: проблеми та перспективи розвитку. *Інтернаука : Міжнародний науковий журнал. Сер. Економічні науки*. 2021. № 3 (47). Т. 1. С. 36–46.
10. Вергун А. М., Тарасенко І. О. Концепція сталого розвитку в умовах глобалізації. *Вісник КНУТД*. 2014. № 2. С. 207–218. URL: <https://knutd.edu.ua/publications/pdf/Visnyk/2014-2/207-218.pdf>
11. Бобришев Є. Вплив фінансових технологій на стабільність національної економіки. *Економіка та суспільство*. 2023. № 52. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-52-96>.
12. НБУ (2020), “Стратегія розвитку фінтеху в Україні до 2025 року”. URL: <https://bank.gov.ua/ua/about/develop-strategy/fintech2025>

References:

1. Adamchuk T., Zhemba A., Krasovska Yu. (2023). Hlobalni problemy i superechnosti tsyvrovoi transformatsii suspilstva. *Bulletin National University of Water and Environmental Engineering*. Т. 3, № 103. S. 3–12. URL: <https://doi.org/10.31713/ve320231>
2. Stanislavenko L. A. (2021). Sotsialni ta ekonomichni tsinnosti ukrainskoho suspilstva. *Politychne zhyttia*. № 1. S. 103–111. URL: <https://doi.org/10.31558/2519-2949.2021.1.13>
3. Derkach O. H., Koziatynska A. I. (2023). Kontseptsiia staloho rozvytku yak skladova suchasnoho biznesu. *Efektivna ekonomika*. № 2. URL: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2023.2.48>.
4. Rezoliutsiia, pryiniata Heneralnoiu Asambleieiu 25 veresnia 2015 roku : Rezoliutsiia Orh. Obiedn. Natsii vid 25.09.2015 № A/70/L.1. URL: https://www.undp.org/sites/g/files/zskgke326/files/migration/ua/Agenda2030_UA.pdf.
5. Vaskivska K. V., Vaskivskiy Yu. P., Halimuk Yu. O. (2023). Rozvytok elektronnoho uriaduvannia v publichnomu upravlinni. *Derzhavne upravlinnya udoskonalennya ta rozvytok*. № 8. URL: <https://doi.org/10.32702/2307-2156.2023.8.6>
6. Bobryshev Ye. (2023). Vplyv finansovykh tekhnolohii na stabilnist natsionalnoi ekonomiky. *Ekonomika ta suspilstvo*. № 52. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-52-96>

7. Zhyla H. (2024). Tsyfrova ekonomika: sutnist ta vyklyky. Grail of Science. № 39. S. 79–83. URL: <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.10.05.2024.008>.
8. Tekhnolohiia blokchein v innovatsiinomu rozvytku / S. Kachula ta in. (2020). Modern engineering and innovative technologies. № 25-04. S. 83–87. URL: <https://doi.org/10.30890/2567-5273.2023-25-04-081>.
9. Havrylenko N. H., Tarasenko I. O. (2021). Suchasni tendentsii tsyfrovizatsii ekonomiky: problemy ta perspektyvy rozvytku. Internauka : Mizhnarodnyi naukovyi zhurnal. Ser. Ekonomichni nauky. № 3 (47). T. 1. S. 36–46.
10. Verhun A. M., Tarasenko I. O. (2014). Kontseptsiiia staloho rozvytku v umovakh hlobalizatsii. Visnyk KNUVD. No 2. S. 207-218. URL: <https://knuvd.edu.ua/publications/pdf/Visnyk/2014-2/207-218.pdf>
11. Bobryshev Ye. (2023). Vplyv finansovykh tekhnolohii na stabilnist natsionalnoi ekonomiky. Ekonomika ta suspilstvo. № 52. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-52-96>.
12. NBU (2020), “Stratehiia rozvytku fintekhu v Ukraini do 2025 roku”. URL: <https://bank.gov.ua/ua/about/develop-strategy/fintech2025>

Pustovar V. Global organizational and value transformations of economic security

The article examines global organizational and value transformations that significantly affect economic security in the context of modern challenges. The author considers the impact of globalization processes, changes in the world political and economic systems, and technological innovations on the formation of new conditions for maintaining economic stability. It is determined that these changes create both new opportunities and risks for countries seeking to preserve their economic autonomy and integrate into world markets. Special attention is paid to the transformations of international economic organizations such as the World Trade Organization, the International Monetary Fund and the World Bank. The author analyzes their role in regulating the global economy, in particular through the establishment of new standards and rules. The author considers how changes in the policies of these organizations affect the economic security of individual states, in particular through the introduction of structural reforms and adaptation to new global realities. Shifts in global values that are becoming increasingly important in international economic relations are highlighted. These include the ideas of sustainable development, social justice, environmental sustainability and corporate social responsibility. It is emphasized that these changes affect economic policy at both the national and international levels, forming new approaches to the regulation of economic activity. Particular emphasis is placed on the economic security of Ukraine, which faces challenges caused by the military aggression of the Russian Federation and international sanctions against the aggressor. The article analyzes how global transformations affect the adaptation of Ukraine's economic policy, in particular in the context of integration into world markets and ensuring sustainability in the face of growing competition and instability. The key challenges and prospects associated with global changes are identified. Technological progress, digitalization of the economy, development of innovative approaches to energy security and financial technologies are considered as the main drivers for ensuring economic stability in the world. Recommendations for the formation of an effective economic policy that would meet modern global standards and contribute to the preservation of economic security of states are proposed.

Keywords: economic security, globalization, sustainable development, international economic organizations, social justice, digital economy, adaptation of economic policy.